

# HỘI ÁI-HỮU VÔ VI WASHINGTON

THIỆN-VIỆN NHÂN-HÒA  
4104 Goldsby Street S.W.  
OLYMPIA WASHINGTON 98502

BẢN TIN THIỀN VIỆN

Số Tháng 9 Năm 1989

## VÀI LỜI NÓI ĐẦU

Một lần nữa, Bản tin Thiền viện Nhân Hòa lại đến với Bạn Đạo để phổ biến những tin tức trung thực, liên quan đến sinh hoạt của cộng đồng Vô Vi chúng ta.

Sau Đại Hội Long Vân, một số các Bạn Đạo khắp năm châu, không có dịp tham dự, đã mong chờ tin tức Đại Hội. Nhưng hơn hai tháng sau, Lá Thư Vô Vi chưa thấy xuất hiện, chỉ vì chức vụ Hội Trưởng Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ chưa được bàn giao....

Bản Tin TVNH xin tạm thay thế LTVV trong lúc này và, cũng như hai lần trước, chúng tôi xin gửi đến quý vị những bài thơ mới nhất của Đức Thầy, những bài vở, tài liệu liên quan đến Vô Vi và nhất là những lời giảng dạy của Thầy được ghi lại từ các băng cassettes.

Chi phí thực hiện và gửi Bản Tin đi khắp năm châu rất tốn kém đối với "Thiền viện nghèo", cho nên chúng tôi không đáng được nhiều trang như ý muốn. Chúng tôi kêu gọi sự yểm trợ của Bạn Đạo, về tài chánh cũng như tinh thần và ước mong nhận được những ý kiến xây dựng để chúng tôi được học hỏi. Xin đa tạ.

Hiện nay, Thiền viện Nhân Hòa còn đang thiếu nợ ngân hàng hơn 43.000 Mỹ kim, một số tiền quá lớn đối với một số Bạn Đạo quá ít của vùng Tây Bắc Hoa Kỳ... Bạn Đạo nào muốn phát tâm xây dựng Thiền viện Nhân Hòa, xin gửi chi phiếu cho : VOVI F.A WA, địa chỉ Thiền Viện Nhân Hòa, 4104 Goldsby st.SW. Olympia WA. 98502.

Kính chúc quý Bạn Đạo cùng bảo quyền thân tâm thường an lạc.  
Kính bái,



Nguyễn Trí Vương, TTK Hội  
Kiêm Quản lý Thiền viện

(Kèm theo bức thư này, chúng tôi nhận được \$30,00 từ giúp quý Tự Nạn)

Montreal, ngày 1/9/89

Thưa các bạn,

Với hạnh hy sinh buông bỏ từ đời qua đạo, tìm lại sự hạnh phúc xây dựng tâm thân của mọi hạnh giả tại thế, cho nên chúng ta mới có cơ hội ngồi lại với nhau, kể phát tâm lập thiên đường, người phát tâm tu học trong chu trình tiến hóa không ngừng nghỉ.

Ngày hôm nay chúng ta lại phải đương đầu với mọi đau khổ của đồng loại của chúng ta, tức là người tự nạn tại các nơi trên thế giới, đang đẩy họ vào trong bước đường cùng không có lối thoát.

Hiện tại chỉ có chánh phủ Canada mở lòng nhân đạo tử bi bác ái cho phép những hội đoàn được đứng ra bảo lãnh những đồng bào tuyệt vọng được trở về nơi ổn định hơn, hiện tại anh Nguyễn Phương Yêm đã phát tâm tự mình dẫn thân liên hệ với các hội đoàn khác, cộng tác trong khả năng sẵn có của chính anh, đóng góp và cứu độ những người tuyệt vọng kể trên. Một thân một mình không thể làm nhiều việc trong một lúc được, lúc nào anh cũng muốn có sự phát tâm của tất cả bạn đạo khắp năm châu, hướng về một hạnh hy sinh chung góp và cứu giúp cho những người kế tiếp được hồi sinh trong giây phút thiêng liêng, cũng không ngoài phép lạ mà Chúa Phật đã từng ân ban. Chúng ta là người phàm mắt thịt, có thân xác và khối óc, đã nếm qua những mùi đau khổ ấy, chúng ta phải phát tâm ngồi lại với nhau thực hiện một ý chí và một con tim đồng nhịp cứu độ chúng sanh trong cơn nguy biến này.

Với tuổi tác của tôi, các bạn cũng đủ hiểu người quá lực tuần sức lực và tâm trí lực nào cũng hữu hạn nhưng tôi vẫn giữ vững tinh thần là một người tự nạn ở hải ngoại, kêu gọi tình thương và xây dựng từng cá nhân hầu đem lại một khối tình thương thật sự mạnh mẽ hơn, cứu giúp lẫn nhau mới có cơ hội nhìn thẳng vào thực chất của chính chúng ta, thay vì thị phi động loạn vô ích.

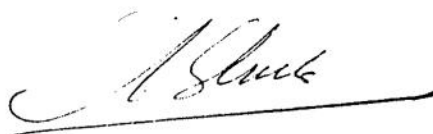
Những việc tôi đã làm cùng các bạn ngày hôm nay không nhiều thì ít cũng đã thể hiện một đời chút thành quả từ tâm lân thân của mọi cá nhân.

Tôi ước mong các bạn ý thức rõ vị trí của chính các bạn và đóng góp trong tinh thần cởi mở, hoan hỷ và xây dựng.

Chúng ta bằng lòng ngồi lại với nhau thì tội thiết tưởng sẽ không còn những chướng ngại vật trước mắt chúng ta nữa.

Kính chúc các bạn tâm thân an lạc, và cầu mong sớm được đón rước hạnh hy sinh cao quý vàng ngọc của các bạn một ngày gần đây.

Kính



cc: Nguyễn Phương Yêm

Lương Sĩ Hằng,

BTTV/2



## ĐẠI HỘI LONG VÂN

**PHÓNG SỰ VỀ ĐẠI HỘI LONG VÂN  
NGÀY 2, 3 VÀ 4 THÁNG 7 NĂM 1989  
TẠI THIỀN VIỆN HAI KHÔNG**

Súng bắn xe bọ đao, vác gậy dọa đánh người để rồi bị bắt còng tay, bọ đao đòi lại tiền,, tận độ chúng sanh, đo lường chơn tà nơi mặt đất. Đó là các điểm chánh của Đại Hội Long Vân, đại hội Vô Vi kỳ 8, tổ chức tại thiền viện Hai Không, Oroville, Bắc California, với sự góp mặt của gần 800 bạn đạo.

Như thường lệ, vị Thầy yêu kính của chúng ta đến Đại Hội sớm vài ngày để ban thanh quang cho khu vực Đại Hội, một cánh rừng thưa trên núi cao, với các lều bao bằng vải nhựa xanh xanh hòa lẫn cùng với cây rừng.

Ngôi nhà mobile home của Thiền Viện Hai Không được dành cho các bạn đạo lão thành và các em nhỏ. Phòng ăn lộ thiên khá rộng rãi với ba dãy bàn dài. Ban tiếp tân và ban thông tin đều được một căn lều gỗ khá chắc. Chiếc Cốc của Thầy sơn đỏ, có ngôi nhà mát và phong cảnh đẹp đẽ, đã là lý do rất chánh đáng để các bạn đạo thân thương đến Thầy và...kiếm tí thanh điền.

Xa xa, nơi hốc đá sâu, chiếc cốc đẹp đẽ, trước kia dự trữ dành cho Cha Nhẫn Hòa, nay đã được biến cải thành phòng đọc sách. Con đường niệm hành dọc theo dòng suối, vốn đã thân mật, nay có thêm các bậc thang gỗ, đã biến ngọn suối Không thành Hữu tình, dập dìu bạn đạo tới lui.

Bạn đạo về tham dự Đại Hội kỳ này đến từ khắp nơi trên thế giới: úc, Miến Điện, Phi Luật Tân, Pháp, Đức, Bỉ, Canada ( Montréal, Toronto, Vancouver BC, Calgary). Tại Mỹ có California, Texas, Oregon, Washington, Virginia, Massachusett, Pennsylvania, Florida, Louisiana, Hawai...). Các bạn đạo mới đến thường được đưa vào chào Thầy. Trong các ngày này, có đêm Thầy thức đến 4 giờ sáng, rồi sau đó 6 giờ lại phải dậy làm việc tiếp.

**MỪNG MỘT TẾT LONG VÂN:** Đại Hội khai mạc lúc 8 giờ sáng ngày 2/7/89 bằng giấc thiền sáng

như thường lệ. Trong băng Tham Thiền 1 này, Thầy đã nhắc lại các nguyên tắc tu học căn bản: hương thượng để sửa chữa và buông bỏ, quán thông mê chấp mới bước vào tu đạo, thanh tịnh mới hòa cảm với chấn động vũ trụ. Có ba nhóm tu học: hội nhập xưng danh Cha để biểu lộ một khía cạnh của Chân Lý, xuống điển nhập xác để cho thấy có cõi bên kia, và cuối cùng là nhóm thực tâm tu.

Thầy cũng nhấn mạnh đến sự đứng hành vì "mọi trạng thái về thiêng liêng chỉ để tự tu, tự giác, tự thăng hoa bằng sự dày công phu". "Ai đến với Vô Vi xưng danh gì cũng được, không nên phe phái, tranh chấp".

Sau giấc thiền thanh nhẹ, mọi người có vài phút rảnh rang để quan sát hội trường trong khi chờ Thầy đến. Sân khấu lộ thiên tuy đơn sơ mà thật đẹp, hậu cảnh vẽ hình rồng và mây theo chủ đề Long Vân, mặt trước có gắn bốn chữ ĐẠI HỘI LONG VÂN", cẩn bạc thật mỹ thuật (ban tu Video chắc là rất vui lòng). Bên cạnh sân khấu là phòng triển lãm kinh sách và bán áo kỷ niệm Đại Hội.

Từ trong Cốc, Thầy bước thẳng đến hội trường và ngồi vào chiếc ghế chủ tọa trên sân khấu.

Mở đầu chương rình là đại diện các Hội Ái Hữu Vô Vi lên trình bày thành quả của Hội trong năm qua. Anh Bùi Toán được mời đầu tiên, đã làm xôn xao hội trường khi nức nở xin Thầy cho thả anh Trần Văn Trường ra, vì anh này hiện đang bị nhân viên an ninh còng tay ngoài cổng. Thầy cho biết vị trí của Thầy chỉ là một người khách đến tham dự Đại Hội như mọi người. Anh Lý Vĩnh (nhân viên trong Ban Tổ Chức Đại Hội) tiếp lời Thầy, cho biết rằng tuy hôm qua anh có hứa cho anh Trường vào tham dự Đại Hội, nhưng không phải với cây gậy. Khi đại diện cho Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ để trình bày về thành quả năm qua của Hội, anh Bùi Toán chỉ kể ra các

mối bất hòa với anh Lê Văn Lạc trong dịch vụ gắn bóng đèn gậy quý cho Hội.

Tiếp theo anh Toán, anh Cổ Văn Thuần (Montréal) kể việc xúc tiến bảo trợ cho 100 đồng bào tỵ nạn, và đặc biệt nhấn mạnh quan điểm khác biệt của anh đối với khóa học của một số bạn đạo Montréal với cha Nhân Hòa hồi tháng trước.

Anh Vương Thanh Sơn (Vancouver BC) cũng kể việc bảo trợ bạn đạo tỵ nạn. Bác Nguyễn Hữu Phú (Washington DC) thì nhấn mạnh về hiện tượng cha Nhân Hòa và dư luận của cộng đồng DC. Chị Tồn (Úc) thì thật là vui khi kể lại câu chuyện Mỹ du rất hồi hộp của chị, một người tỵ nạn mới. Chị Hải (Dallas), anh Hy (Houston), anh Hạnh (Tây Đức), anh Trừ (Oregon/Washington), chị Anh (Miến Điện), chị Cynthia (Phi Luật Tân).. đều rất cảm động khi kể lại các thành quả tu học tại mỗi địa phương. Con đường phá mê phá chấp bao giờ cũng có mùi gian khổ.

Trở lại câu chuyện anh Trường, theo lời anh Lý Vĩnh loan báo thì buổi sáng này, anh Trường đã đến Đại Hội với cây gậy cầm trên tay. Khi anh Võ Thanh Vân (San José) yêu cầu anh để cây gậy xuống và đến ban tiếp tân làm thủ tục ghi danh, thì anh Trường dơ cao cây gậy, tỏ ý muốn đánh anh Vân, và do đó bị người phụ trách an ninh ( Security Guard) chụp cây gậy, còng tay anh lại đưa ra xe ngồi rồi giao cho cảnh sát sau đó.

Sau buổi cơm trưa, trong lúc bạn đạo còn đang ngồi trò chuyện thì có người nói lớn "Cha lại tới rồi, có cả Mẹ nữa". Một số đồng bạn đạo kéo ra tụ tập ngoài cửa quan sát. Những người ngồi lại bên trong có thể thoáng nghe tiếng la của anh Trường. Hỏi ra mới biết là anh Trường đã trở lại và các người phụ trách an ninh, nhờ được cảnh sát thông báo trước, nên đã chờ ẩn, vừa thấy anh tới là chụp tay anh còng lại. Ban Tổ Chức không chịu thả ra, bị nhiều bạn đạo bắt nạt, lớn tiếng trách mắng. Anh Bùi Toán ra lệnh cho một số bạn đạo nối vòng tay quanh anh Trường để bảo vệ cho anh. Kết quả, có vài bạn trong Ban Tổ Chức bị lọt vòng vây này, và có một anh được hưởng mười mấy cú đấm nhẹ nhàng tình người, trong khi các bạn đạo khá ái khác khóc thương Cha.

Khi anh Lý Vĩnh vào thỉnh ý Thầy xong, chạy ra, thì anh Trường được tháo còng, đi vào Đại Hội. Trong bộ quần áo đỏ, anh được chị Quỳnh Hương dìu đi, theo sau có độ 10 chị bạn đạo khác. Phái đoàn đến cốc Thầy thì rẽ sang đường niệm hành, hướng về phía suối.

Buổi sinh hoạt chiều lại bắt đầu. Bạn đạo vừa ngồi yên chỗ thì có xe cảnh sát tới. Theo lời loan báo của anh Lý Vĩnh thì vì ban Tổ Chức không dám bảo đảm an ninh cho toàn thể Đại Hội, nên đành phải để cho cảnh sát dẫn anh Trường đi. Có bạn đạo lên sân khấu xin đứng ra bảo lãnh cho anh Trường. Vài người khác cũng xin cho anh Trường được vào Đại Hội. Anh Vĩnh hứa sẽ bàn lại, hy vọng sẽ được chấp thuận.

Trong phần trao đổi kinh nghiệm tu học chiều nay, anh Bùi Đức Long (Minnesota) mời anh Võ Tấn Tài (Montréal) lên sân khấu để cho bạn đạo chất vấn về khóa học của một số bạn đạo Montréal với cha Nhân Hòa. Trong dịp này, bác Nguyễn Hữu Phú đã bày tỏ sự thất vọng sâu xa của bác đối với thần tượng Võ Tấn Tài. Vài người lại thừa dịp này để chỉ trích cha Nhân Hòa, và bị anh Bùi Đức Long gạt đi vì cho là lạc đề. Chị Nam Mai (Los Angeles), trong buổi chiều nay, cũng có dịp đóng góp khi nói về bản chất ác trong mỗi người: "Chúng ta vỗ tay khi có người bị chỉ trích".

Văn nghệ buổi tối đã giúp xoa dịu bớt các xáo trộn trong ngày, với những màn ca vũ đặc sắc. Các ca sĩ tân cổ nhạc đều được tán thưởng nhiệt liệt, đặc biệt nhất vẫn là màn vũ của các em vùng Los Angeles và các bé tí Houston. Màn kịch Đức Phật Thích Ca xuất gia, do các em bé Houston trình diễn, cũng làm nhiều người xúc động.

Hệ thống âm thanh rõ ràng, tiếng đàn điều luyện, giọng ca ngọt ngào, hình ảnh đẹp mắt, hài ước ý nhị cùng với nhiệt độ dịu mát của khu rừng về đêm, đã đem lại sự thoải mái cho mọi người. Càng về khuya, nhiệt độ càng xuống thấp, có nhiều bạn đạo, vì thiếu chuẩn bị đồ ngủ, nên đã phải chiếu mình cả đêm để chống lạnh.

**MỪNG HAI TẾT LONG VÂN:** Giấc thiền sáng ngày thứ nhì Đại Hội là một hồng ân thanh điển vô cùng vô tận, để cứu độ vạn linh.

Qua băng Tham Thiên 2, Thầy đã nâng tăng số tâm thức từ sự từ bi cứu độ ( câu niệm Nam Mô Quán Thế Âm Bồ Tát nhiều lần), đến sự sáng suốt ( câu niệm Nam Mô A Di Đà Phật), rồi đến sự giải thoát ( câu niệm Bát Nhã Ba La Mật Đa) và cuối cùng là tình thương bao la của Đức Diêu Trì Kim Mẫu. Các hình ảnh tuyệt vời, các trạng thái tuyệt hảo được dùng để nâng cao tâm thức mọi người. Đấng Từ Mẫu vui mừng vì có nhiều đứa con biết trở về với Mẹ, nhưng vẫn nhớ đến các con còn trong khối mê chấp và mong các con này sớm thức tâm để trở về với Mẹ.

Thanh quang vô cùng đã rưới tươi tâm thức mọi người, nên ai nấy đều trở nên tươi tỉnh sau giấc thiền thanh nhẹ này. Đề tài Cha Nhân Hòa vẫn còn sôi động. Anh Bùi Đức Long đã chất vấn Thầy: "Tại sao Thầy nói đây là Cha thật để bạn đạo phải bị bài học này?" Thầy nói là vì bạn đạo đã xác nhận trước rồi nên Thầy chỉ xác nhận theo. Đàn chiên đi đâu thì người chăn chiên theo đó. Đối với đề tài nhân nhục, hẳn bạn đạo cũ khó mà quên chuyện mấy ngày trước Đại Hội kỳ 4 tại Long Beach, Thầy đã đưa đầu cho một "Cha" khai mở khi "Cha" này yêu cầu.

Buổi ăn trưa ngày thứ nhì so với ngày đầu đã thấy chu đáo hơn. Các trái cây còn lạnh được bạn đạo chiếu cố khá kỹ. Đến buổi sinh hoạt chiều, bạn đạo lại bắt đầu phê bình Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ. Anh Nguyễn Khắc Trừ, với tư cách Chủ Tịch Hội Đồng Cố Vấn, đã xin phép và được hội trường cho gia hạn nhiệm kỳ của Hội Đồng Cố Vấn. Trong dịp này, anh Trừ đã nêu lên các hành vi bất xứng của Hội. Nhiều bạn đạo lên sân khấu đưa ý kiến đòi bầu lại chức vụ Hội Trưởng Hội, một số khác đề nghị chỉ cảnh cáo Ban Chấp Hành mà thôi.

Sau buổi cơm chiều ngắn ngủi, bạn đạo lại đến Hội trường xem văn nghệ, với các màn ca vũ đặc sắc. Chương trình văn nghệ được một lát thì phải ngưng lại để Đại Hội tổ chức bầu cử lại chức vụ Hội Trưởng Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ. Một số bạn đạo được mời vào Ủy Ban bầu cử và kiểm phiếu. Đa số bạn đạo đã biểu quyết bất tín nhiệm anh Hội Trưởng Bùi Toán và bầu anh Lê Văn Lạc vào chức vụ tân Hội trưởng Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ, nhiệm kỳ 1989-1991.

Chương trình văn nghệ lại tiếp tục sau đó và kết thúc bằng một cuộc xổ số thật hấp dẫn. Các lô trúng đầu tiên là những cuốn băng nhạc Mẹ Hiền Yêu Dấu, do anh Mai An (Houston) thực hiện với nhà ý gây quỹ bảo trợ các bạn đạo còn kẹt trên các trại tỵ nạn. Rồi sang các lô trúng những chiếc áo thun mang hình ảnh Kỷ Niệm Đại Hội. Những lô trúng khác là những bức tranh cảnh thiền viện Hai Không với 4 câu thơ phụ đề của Đức Thầy. Riêng lô độc đắc kỳ này về tay một đạo hữu ở Florida. Người này vừa được Thầy xuống tóc trong dịp Đại Hội. Nhiều vé không trúng được trả lại, nhưng không đòi được tiền.

Trong buổi tối thứ nhì, thời tiết đã ấm áp hơn, bạn đạo gặp nhau cũng thân mật hơn, nhất là khi có tin anh Trường sẽ không trở lại Oroville nữa.

**MỪNG BA TẾT LONG VÂN:** Trong buổi thiền chung sáng ngày cuối cùng của Đại Hội, qua băng

Tham Thiền 3, Thầy nhấn mạnh đến sự thực hành. Chỉ có sự thực hành mới là chánh pháp. Phải biết tu và buông thả sự mê chấp. Đối với hành động "kêu Trời mà đòi tình người", Thầy định nghĩa: "Tình người là trật tự chấn động trong cơ năng khối óc. Đối với các thiên ma, địa ma, tâm ma giáng trần, dù là để hại chúng sinh hay cứu độ chúng sinh, chúng sinh vẫn phải giữ vững niềm tin. Dù cho tan da nát thịt, vẫn phải vững niềm tin tận độ chúng sinh.

Đối với đề tài Đời Đạo Song Tu: Đời là trường thi, Đạo là ánh sáng. Phải khai triển tâm thức mới hòa vào ánh sáng của Đạo. Và phải tham thiền để điều luyện hào quang bộ đầu, dẹp dâm ô. Hội Long Vân là nguyên thức chung hội để khai triển tâm thức và tận độ chúng sinh. Hội Long Vân cũng là để đo lường chơn tà nơi mặt đất. Phải nắm lấy ba pháp mà tu, mà sống, mà yêu thương. Pháp thủy đang tưới, nhụy hoa sẽ nở, tình thương quân bình sẽ sớm khôi phục, phải cố giữ lấy niềm tin ổn định.

Trong buổi sáng này, nhiều bạn đạo được mời lên bày tỏ cảm tưởng. Anh Cổ Văn Thuần đã kêu gọi các bạn đạo Montréal lên xin Thầy cứu độ, vì đem linh hồn giao cho người thì dễ mà lấy lại thì khó lắm. Nhiều người nghe lời kêu gọi, bước lên khán đài, có người lay Thầy bày tỏ sự hối hận vì đã nói dối với gia đình về việc làm của mình. Thầy nói là công việc mà anh Thuần yêu cầu, Thầy đã làm xong rồi, ngày nào còn xác Thầy thì bạn đạo Vô Vi vẫn còn được sự bảo bọc của hiền mẫu này.

trong dịp này, chị Nam Mai cũng lay Thầy bày tỏ lòng hối hận đã có những hành vi quá đáng trong thời gian qua. Còn bác Nguyễn Hữu Phú thì được nhắc nhở về hạnh nhân nhục, và thời gian tu học không còn lâu nữa.

Sau khi Thầy ban huấn từ kết thúc Đại Hội, từng nhóm bạn đạo mặt hơn hờ bước lên sân khấu để chụp ảnh chung với Thầy, sau đó lại cùng nhau bịn rịn chia tay. Nỗi buồn hoa phượng lại có dịp dâng lên trong lòng những người đưa tiễn.

**Khương Bửu Võ**

*Los Angeles*

*Xin xem tài liệu nơi trang 14.*

# HỘI ĐỒNG CỔ VẤN

HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỲ

---oOo---

## BAN THƯỜNG VỤ VĂN PHÒNG CHỦ TỊCH

C/O 2787 TAYLOR AVE.  
LONGVIEW, WASHINGTON 98632  
ĐIỆN THOẠI 206-425-7654

-----

Olympia, ngày 16-9-1989

Kính gửi:

Quý

- Đạo hữu,
- Hội Trưởng Hội Ái Hữu Vô Vi địa phương.
- Quận Lý Thiên Viên.
- Chủ Trung Tâm.
- Chủ Thiên Đường.
- Chủ Tọa Đoàn và quý Ủy Viên Kiểm Soát cuộc bầu cử Hội Trưởng Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ tại Đại Hội Long Văn.

Trích yếu

- V/v Tuồng trình mọi diễn tiến liên quan đến việc bàn giao.

Thưa toàn thể Đạo hữu,

Hội Đồng Cổ Vấn chúng tôi xin tuồng trình đến toàn thể quý Đạo hữu mọi diễn tiến liên quan đến việc bàn giao kể từ sau ngày bầu cử tại Đại Hội Long Văn cho đến ngày đánh văn thư này.

Để chuẩn bị buổi lễ bàn giao, chúng tôi có gửi đến Huỳnh Bui Toán văn thư để ngày 8-7-1989 với nội dung như sau:

1. Thông báo việc đặc cử Hội Trưởng của Huỳnh Lê Văn Lạc.
2. Yêu cầu Huỳnh Bui Toán liên lạc với Huỳnh Lê Văn Lạc và Hội Đồng Cổ Vấn để bàn thảo việc tổ chức lễ bàn giao.
3. Yêu cầu bàn giao trước ngày 4-9-1989, 60 ngày sau ngày bầu cử.

Ngày 30-7-1989, nhận danh Chủ Tịch Hội Đồng Cổ Vấn, cá nhân tôi có gọi điện thoại đến Huỳnh Bui Toán để bàn thảo việc tổ chức lễ bàn giao nội trên. Huỳnh cho tôi biết là Huỳnh phản đối cuộc bầu cử gọi trên với lý do là bạn đạo không được thông báo trước để về tham dự đồng đũ. Huỳnh đưa ra lý do đó thực không được chính đáng vì:

1. Số bạn đạo về dự Đại Hội Long Văn đông hơn số bạn đạo về dự Đại Hội Lục Tự Khai Minh đã tổ chức tại Las Vegas mà bạn đạo được thông báo trước có cuộc bầu cử Hội Trưởng tại Đại Hội này.
2. Cuộc bầu cử Hội Trưởng tại Đại Hội Long Văn, ngoài sự chứng kiến của Đức Thầy Tâm và đại diện của bạn đạo khắp năm châu, bạn đạo tại Hoa Kỳ có bầu ra một Chủ Tọa Đoàn và một Ủy Ban Kiểm Soát để giám sát cuộc bầu cử được minh bạch, công bằng và trung thực.
3. Có tám vị được bạn đạo đề cử ra tranh cử so với ba vị được đề cử khi Huỳnh Bui Toán ra tranh cử chức vụ Hội Trưởng trước đây.

4. Mặc dù có một số đồng bạn đạo vắng mặt vì bận công tác hoặc đang công phụ nên không thể có mặt tại hội trường, khi bầu cử, tuy nhiên kết quả của bạn đạo hiện diện đã bầu tin nhiệm Huỳnh Lê Văn Lạc cũng tương đương với kết quả mà bạn đạo đã bầu tin nhiệm Huỳnh Bui Toan vào khoảng hai năm trước đây.
5. Bạn đạo đã bắt tin nhiệm Huỳnh Bui Toan trong chức vụ Hội Trưởng.

Với năm dân chúng nêu trên cho thấy việc không thông báo trước với bạn đạo về cuộc bầu cử vừa qua nó không ảnh hưởng quan trọng đến cuộc bầu cử và kết quả cuộc bầu cử. Tuy nhiên vì không muốn làm phật lòng Huỳnh Toan nên tôi để cho Huỳnh tiếp tục phát biểu. Huỳnh đưa vào lý do nêu trên (phản đối cuộc bầu cử vì bạn đạo không được thông báo trước) mà đặt ra ba điều kiện và bắt buộc tôi và Huỳnh Lạc phải chấp nhận. Ba điều kiện Huỳnh đưa ra như sau:

1. Không bán giao trực tiếp với Huỳnh Lê Văn Lạc, Hội Trưởng đắc cử, mà bán giao qua Hội Đồng Cố Vấn.
2. Bán giao tại nhà Huỳnh chủ không phải tại một địa điểm nào khác.
3. Hạn chế số người tham dự; chỉ cho phép Huỳnh Nguyễn Văn Diem, Huỳnh Hoàng Văn Hoa (tự Huỳnh chọn lấy), một Luật Sư, và cá nhân tôi.

Nhận thấy cả ba điều kiện nêu trên rất là quá đáng và không sỗ tnh cách dụng hoa, tuy nhiên vì không muốn làm phật lòng Huỳnh nên một lần nữa Huỳnh Lạc và tôi đồng ý chấp nhận cả ba điều kiện đó. Sau cùng, Huỳnh Toan và tôi đồng thuận chọn ngày 13-8-1989, vào lúc 11:00 giờ sáng để làm lễ bán giao tại nhà Huỳnh.

Đúng 11:00 giờ sáng ngày 13-8-1989, thành phần chúng tôi gồm có: Luật Sư Nguyễn Thị Lan Khanh, Huỳnh Diem và cá nhân tôi đã có mặt tại nhà Huỳnh Toan. Chúng tôi được Huỳnh Toan cho biết là buổi lễ bán giao được dời lại vào 1:00 giờ chiều ngày hôm đó. Thấy Luật Sư Nguyễn Thị Lan Khanh và tôi tỏ ý ngạc nhiên, Huỳnh Toan phân trần là Huỳnh Toan đã thông báo đến Huỳnh Diem từ trước về việc thay đổi giờ giấc này; nhưng không hiểu vì lý do gì mà Huỳnh Diem không báo lại cho chúng tôi. Ngày 16-8-1989, tôi có gửi đến Huỳnh Diem một văn thư yêu cầu Huỳnh giải thích bằng văn thư chính thức, vì sao có việc thay đổi giờ giấc của buổi lễ bán giao mà chúng tôi không được biết trước. Khi đánh văn thư này tôi cũng chưa nhận được thư trả lời của Huỳnh Diem.

Đúng 1:00 giờ chiều ngày 13-8-1989, chúng tôi vẫn thành phần cũ, đã có mặt tại nhà Huỳnh Toan và chúng tôi bắt đầu đề cập đến việc bán giao. Thay vì tiến hành việc bán giao như Huỳnh Toan đã hứa với tôi, từ trước, Huỳnh lại cố tình lờ đi ba điều kiện chính Huỳnh đòi hỏi trước đây để trắng trợn đòi hỏi thêm hai điều kiện mới như sau:

1. Tôi phải viết thư xin lỗi Huỳnh và nhìn nhận cuộc bầu cử không hợp lệ hoặc:
2. Bầu cử lại.

Thấy tôi quá dễ dãi vì vẫn để tê nhị, Huỳnh đâm ra lạm dụng và khai thác triệt để đến độ bất chấp hậu quả của việc không tôn trọng lời hứa của mình. Huỳnh đã làm một việc tương tự như người bán hàng sau khi thỏa thuận giá cả và nhận tiền xong, hàng không giao và đòi người mua phải trả tiền thêm lần nữa. Tôi cố gắng thể hiện chơn tâm của một người đang học đạo là phải nhìn nhận đến mục tôi đã tức là bằng lòng trả tiền thêm lần thứ nhì và cũng mong là lần chót bằng hai điều kiện như sau:

1. Vì muốn Huỳnh vui lòng, tôi đồng ý viết thư xin lỗi, nhưng không phải vì việc bầu cử không hợp lệ.

2. Khi tôi trả thư cho Huỳnh thì Huỳnh phải trao ngay hồ sơ và tài liệu của hội cho tôi.

Hai điều kiện tôi đưa ra rất công bằng, sòng phẳng, hợp tình hợp lý và đáp lại trọn vẹn yêu sách của Huỳnh. Thấy yêu sách thứ nhì của mình được thỏa mãn, mặc dù rất là mạo hiểm, Huỳnh không ngần ngại đưa thêm yêu sách thứ ba như sau:

- Sau khi Huỳnh gửi thư tôi, đến bạn đạo, Huỳnh muốn kiêm chúng là bạn đạo nhận được thư, lúc đó Huỳnh sẽ bàn giao.

Sợ tôi không thấu rõ hậu ý của Huỳnh Toàn, hiện thể của Huỳnh lên tiếng ngay sau khi Huỳnh vừa dứt lời, "Thời gian không thanh yên để, muốn bạn giao lúc nào tùy ý chúng tôi." Tôi có cam tưởng mặc dù tôi phải trả tiền lẫn thứ nhì nhưng việc giao hàng thì vẫn còn tùy ý của Huỳnh. Tôi cố kiên nhẫn giải thích, "Thư tôi Huỳnh là người gửi đi, hơn nửa ở Mỹ thư gửi ít khi bị lạc vì thế chắc chắn bạn đạo sẽ nhận được đầy đủ. Vậy khi tôi trao thư cho Huỳnh thì Huỳnh trao hồ sơ và tài liệu của hội cho tôi." Hiện thể Huỳnh Toàn lại lên tiếng tiếp, "Nói như thế là anh không tin chúng tôi à?" Vì xa giao, tôi phải trả lời, "Không phải tôi không tin nhưng tôi muốn đề phòng trường hợp bất trắc." Hiện thể Huỳnh Toàn lại lên tiếng nhưng lần này có vẻ gay gắt hơn, "Anh nói như vậy là anh nghi chúng tôi trao trở phải không? Nếu anh có ý nghi như vậy thì anh không xứng đáng có mặt trong nhà của chúng tôi!" Thấy buổi nói chuyện không được nghiêm chỉnh và nếu có kéo dài thêm thì nó chẳng đi đến đâu. Hơn nữa theo sự thỏa thuận giữa Huỳnh Toàn và tôi trước đây thì hôm nay là lễ bàn giao chứ không phải bàn thảo vì thế Luật Sư Nguyễn Thị Lan Khanh và tôi xin phép được kiêu tu.

Thưa toàn thể Đạo hữu,

Hội Đồng Cổ Văn đã làm tròn trách nhiệm của mình đối với buổi lễ bàn giao nói trên, Huỳnh Bùi Toàn phải hoàn toàn chịu trách nhiệm về việc không tôn trọng lời cam kết của chính mình và làm cho việc bàn giao không được hoàn tất theo chương trình mà đôi bên đã thỏa thuận ấn định. Việc lưu giữ hồ sơ và tài liệu của hội sau ngày 13-8-1989 của Huỳnh Bùi Toàn được coi như là bất hợp lệ và bất hợp pháp. Chúng tôi đã thông báo đến Huỳnh Lạc là Hội Đồng Cổ Văn không còn trách nhiệm về việc bàn giao kể từ ngày 13-8-1989. Với tư cách Hội Trưởng đặc cử, Huỳnh Lạc và tân Ban Chấp Hành có đủ thẩm quyền để giải quyết mọi sự việc có liên quan đến hội. Hội Đồng Cổ Văn chỉ đứng ra giải quyết các sự việc tranh chấp, khi cả hai bên liên hệ đồng yêu cầu, và đồng tôn trọng theo phương thức giải quyết được minh định trong ban dự thảo Nội Quy của hội mà thôi.

Kính chúc toàn thể Đạo hữu tu hành tinh tấn và tâm thân an lạc.

Kính thư,

Thay mặt Ban Trưởng Vụ,

*Nguyễn Khắc Trú*

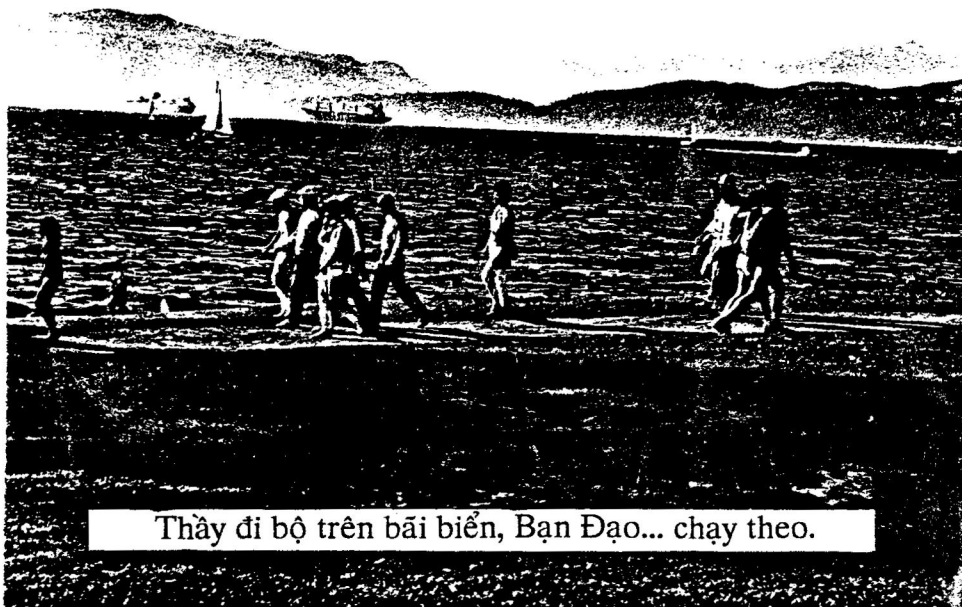
Nguyễn Khắc Trú  
Chủ Tịch.

## CẢM TẠ

Bạn Đạo Mai An xin gửi lời cảm tạ quý Bạn Đạo đã mua ủng hộ băng nhạc "Mẹ Hiền Yêu Dấu" của anh. Quý Bạn Đạo nào còn muốn mua thêm cuộn băng này, xin liên lạc với anh Mai An tại Thiên đường Mai Bình, Houston, Texas.

## TIN TỨC SINH HOẠT CỦA THẦY TÁM

Sau khi trị bệnh và dưỡng bệnh tại California, Đức Thầy đã sút nhiều cân, khỏe mạnh và tươi trẻ ra rất nhiều. Thầy đã ghé thăm Bạn Đạo tại Thiên viện Nhấn Hòa từ ngày 23 tháng 8 đến ngày 25 tháng 8. Sau đó Thầy qua Vancouver Canada. Nhiều Bạn Đạo đã từ Calgary qua thăm Thầy. Ngày 28 tháng 8, Thầy rời Vancouver để đi Montreal. Vào ngày 4 tháng 9, Thầy đi Pháp bằng tàu thủy qua ngã New York. Trong thời gian tới, Đức Thầy sẽ đi thăm Bạn Đạo Âu Châu bằng xe lửa.



Thầy đi bộ trên bãi biển, Bạn Đạo... chạy theo.

Duyên lành tái ngộ tại Vancouver  
Bạn Đạo chung vui hưởng hội hè  
Bước bước cùng hành trên bãi biển  
Tâm thành hương thượng chuyển về quê.

## TIN HỘI ÁI HỮU VÔ VI BẮC CALIFORNIA

Sau khi BCH Hội AHVV Bắc Cali từ chức, Bạn Đạo vùng Bắc Cali đã bầu Tân Ban Chấp Hành với thành phần như sau :

- \* Chủ Tịch : Huỳnh Võ Thanh Vân
- \* Phó Chủ Tịch kiêm Tổng thư Ký : Huỳnh Lý Vĩnh
- \* Thủ Quỹ : Tỷ Nguyễn Xuân Mai

## TIN ĐẠI HỘI VÔ VI

Đại Hội Vô Vi năm 1990 sẽ được tổ chức trên tàu để cầu nguyện cho những người đã tử nạn trên biển cả trong những lần vượt biên, và được Thầy đặt tên là HẢI VẠN HÀNH HƯƠNG. Bạn Đạo Bùi Đức Long, TB Minnesota, sẽ đứng ra tổ chức Đại Hội này.



Đức Thầy và Bạn Đạo  
chụp hình tại TV Nhãn Hòa

## SẮC ĐẸP

Bạn ơi! Sắc đẹp Trời cho  
 Thanh quang Trời độ tự do thanh hòa  
 Sắc duyên sáng tỏ thất tà  
 Chuyển qua tâm thức chan hòa tình thương  
 Mặt mày thanh nhẹ như gương  
 Ấy là sắc đẹp do đường tam giao  
 Hiện ra ánh sáng tuôn rào  
 Màu nào sắc nấy ước ao thỏa tình  
 Sống vui mới cảm thấy mình  
 Tình người chan chứa thuyết trình mở mang  
 Âm thanh trật tự dâng hoàng  
 Ánh quang lóng lánh mắt trông khí thanh  
 Quân bình vạn sự sẽ thành  
 Giúp người tại thế giữ tranh Cha Trời  
 Tiến thân hợp thức hợp thời  
 Qui y chơn giác đời đời yên vui  
 Bằng lòng chấp nhận rèn trui  
 Chẳng cần sửa sắc vẫn vui như thường.

Bé Tám

Đây là hình chụp thu nhỏ  
 giấy chứng nhận Thầy Tám  
 được thả sau khi bị cầm  
 tù trong trại cải tạo CS



Công luận và lời khuyên người Việt Nam  
 Độc lập tự do hạnh phúc  
 Bạn đồng cảm từ Vũ Văn Tấn  
 Trại Quản lý B

## CHỨNG NHẬN

Ông WONG-SI-HANG 54 tuổi là con  
 phạm tù ngày 20 tháng 11 năm 1975 đến ngày  
 bị tha về ở nhà năm 1977. Trong thời gian ở trại  
 Quản lý B cải tạo, đã được ưu tiên dùng vào  
 công việc của phân vụ cho trại, làm công  
 tác tốt. Quá trình thời gian ở trại anh đã  
 đem hết 1 chữ năng nổ công việc phục vụ  
 cho các bệnh nhân trong trại. Vậy chúng  
 tôi đề cử quan địa phương nơi hương thôn  
 quản cải tạo của anh.

Chứng thực

ngày 01 tháng 01 năm 1977  
 Trại Quản lý B

NGUYỄN VĂN WANG

ngày 01 tháng 01 năm 1977  
 TM B3 phân vụ trại

NGUYỄN VĂN NINH

Chứng thực  
 được giúp anh dạy học và các  
 công việc khác...  
 Cái đạo Phật...  
 anh, cho anh yên...  
 Quản lý B

Họ và tên: Nguyễn Văn Tấn  
 Vũ Văn Tấn  
 Vũ Văn Tấn

## LỜI THẦY GIẢNG

Hiện tượng “Cha Nhấn Hòa”, từ hơn một năm qua đã gây nhiều xáo trộn trong cộng đồng Vô Vi và gần đây còn gây nhiều ảnh hưởng bất lợi trong cộng đồng người Việt. Vấn đề này đã được Đức Thầy giảng giải trong kỳ Đại Hội vừa qua. Tuy nhiên nhiều người, vì không tham dự Đại Hội hoặc vì một lý do nào đó, chưa hiểu rõ sự kiện nên, trong một buổi nói chuyện với Bạn Đạo vùng Bắc California, sau ngày Đại Hội, Đức Thầy lại đề cập đến vấn đề ấy một lần nữa.

Chúng tôi xin ghi lại đây một phần của buổi nói chuyện ấy để Bạn Đạo được rõ. Có một đôi chỗ Thầy nói hơi nhỏ nên chúng tôi không ghi được, chúng tôi xin ghi như sau : [...].

Thực chất của người tu phải hành mới có. Cho nên mình có cái pháp này, cứ hành đi ! Cái nào nghe vô là vô, cái nào không vô là bỏ ngoài tai. Giữ cái chơn thức mà hành. Mình tu rồi là mình phải buông bỏ tất cả, không sao. Sự thật phải nói sự thật. Cái chữ Tín là quan trọng, một là một, hai là hai, không có nói đi nói lại, nói tầm bậy tầm bạ... cái đó không được ! Chuyện chút chút mà trật là chuyện lớn trật luôn ! Cũng như “cha” Nhấn Hòa đã nói là tôi đi tìm “cha” Nhấn Hòa...Sai ! Không đúng ! Không bao giờ tôi đi tìm “cha” Nhấn Hòa ! Đó ! Nói trật cho nên người ta nói lại cho tôi nghe. Tôi nói : Không đúng ! Bởi vậy tôi xác nhận là khi mà Trường tới gặp tôi ở Vancouver, ở nhà anh Quan, là cái phần đó nhập xác của nó, và quý thương tôi, muốn hợp tác làm việc. Nhưng một thời gian điều luyện [...] lại gặp tôi, tôi nói không nên tới gặp tôi nữa, tôi đã từ chối... Bốn năm sau, nó tới gặp tôi ở nhà Vương Thanh Sơn thì lúc đó...vô ngồi, chề Thượng Đế Giảng Chơn Lý, xưng “cha”, thì tôi có nói : “Tao cũng là cha...[...].” thì nó nói : “Mày sẽ xuống Địa Ngục”. Tôi nói : “Nói chuyện Địa Ngục là chuyện thường, việc của tao làm.” Nó nói : “Ồ quên ! Tao từ Địa Ngục lên.” Nói sao tôi nói lại cho anh em nghe...Rồi nó mới chạy : “Bây giờ đi ! Bây giờ đi xuống Nhấn Hòa !

-Không có đi ! Tao phải đi đúng giờ giấc tao làm việc !”

Nó chạy về trước, ở Nhấn Hòa. Qua Nhấn Hòa, nó làm hùng làm hổ đủ chuyện hết... Tôi vô tư, tôi để cho Bạn Đạo xét...Để chi ?... vì từ đây đến năm 2000, nhiều thằng sẽ ra xưng “cha”. Kỳ này mà tôi không giảng như vậy thì có thằng nhảy ra xưng “cha” rồi ! Cúp hết ! bởi vì Thiên ma cũng có thể xưng Thượng Đế được, Địa ma cũng dám xưng Quan Âm mà Tâm ma cũng dám xưng Phật ! Phải hiểu chỗ đó. Thiên ma, Địa ma, Tâm ma, đó ! Cho nên mình tu phải thanh tịnh, ổn định, tự nguyện tự tu tự tiến, tự check từng ly từng tí, cái ánh quang trước mắt mình phải khai mở được . Quyết chí như vậy, nhắm con mắt phải rõ ràng sáng suốt... Cho nên cái phần đó xuống đây, nhưng mà có cái tâm tốt, muốn độ người, tôi chấp nhận cho các bạn học ! Nhưng mà học rồi, tôi gỡ được, không sao, vì cái tầng số ấy không có cao mấy, nó chỉ áp chế thôi.. Nhưng mà nó học của những người học cái tánh áp chế về khoa học, rồi luận này, luận kia luận nọ chứ không có hành cái gì hết, để phát triển về cái hồn. Thành ra nói về xuất hồn, nó không có chịu, vì làm sao xuất được hồn ? Nó đâu có đi được ! Mà căn của thằng Trường là căn Phật, phải khổ hành cho nên cái cơn này nó khảo đảo... tội nghiệp ! Nó có cái tâm rất tốt, nhưng mà tham dục, cũng tại Bạn Đạo làm, đưa lên cao quá, dăng này dăng nọ... thành cái dục tính gặp nó phát khởi lại thành ra nó phải học bài ở trước. Học xong cái bài trước sẽ tiến nhanh hơn. Bắt buộc phải học, nhưng mà khi tiến nhanh, phải dùng cái pháp, phải hạ mình xuống, không cần phải làm “cha”. Trong cái nói về trình độ của Bạn Đạo, mà hơn Bạn Đạo thôi, một chút là cứu biết bao nhiêu người...Bởi vì lỡ bước lên lưng cọp rồi, nói tới rồi làm tới ! Rồi cũng như là khinh thị mấy thằng Vô Vi là mấy thằng ngu...Thậm chí mà mấy người đi từ Mỹ qua đến Bangkok, không có biết Vô Vi là cái gì, tôi ở Bangkok tôi nghe người ta nói : “Tại Vô Vi sao nó ngu quá, có cái thằng nhỏ đó nó vô nó chửi một mách, đưa 1.000 dollars xài, nó ra nó nói : Tại Vô Vi ngu lắm, tao muốn cần tiền, tao chửi nó một táng nó đóng tao một ngàn. Nhậu, ăn nhậu, đi ra ăn nhậu.” Tôi nghe lúc đó tôi thấy, chắc là có gì lộn xộn. Tại sao người ta ở bên này, xa vậy mà người ta có thể nói như vậy được ? Tôi mới điện thoại về, hỏi Thằng Lý Vinh xem có gì lộn xộn không ? Lý Vinh mới nói : “Ông cha mới lên, ông bắt phải làm cái ghế cao hơn ghế của Thầy một nấc.”

Tôi nói : “Không sao, học là học cái chơn thức, không phải học cái ghế, mà dạy bằng diệu pháp, chứ không phải là vật chất. Cho Lý Vinh nó hiểu. Và chính “cha” Trường nói với tôi là mở khuyết cho thằng Vinh, nhưng mà rốt cuộc, thằng Vinh nó nghe những cái tin tức sai quấy, làm không đúng...chính con Quý con Bích đã thấy cái “Thiên chi” của Kim Khanh như vậy... tụi nó không có phục, thì tôi mới điện thoại tới Vi Kiên, nghe con nhỏ nó nói : 1 giờ khuya, 3 giờ khuya gì đó, đuổi nó đi ra khỏi Thiên viện. Thân con gái mà... tại sao đuổi người ta nửa đêm ? Những cái đó là không đúng luật nhân quyền ở xứ Mỹ. Phải giữ đúng luật nhân quyền. Dù thế nào, Ban Chấp Hành đuổi mới đúng. Bùi Toán cho phép nó lên ở thì Bùi Toán phải ký giấy đuổi ra, còn “cha” là phải dùng cái diệu pháp tâm linh, yêu thương mọi người, không có làm cái chuyện hỗn láo, đuổi người này người nọ ! Không được, phải làm đúng luật. Tôi còn kêu thằng Trấn phải làm điều này, trong lúc đó thằng Trấn nắm telephone: không có thằng nào xúc phạm đến con người vì luật của Hoa Kỳ là tôn trọng nhân quyền mà

phải giữ đúng luật. Tôi có nói... không phải ý “cha” rồi  
 lỡ trốn làm luôn, nói tầm bậy, cái đó không được. Cho  
 nên nhiều người tu bị dọa vì làm bậy mà thôi. Phải giữ  
 cái tình thương yêu và xây dựng mới là đúng. Thì tôi có  
 nói rồi, thì thằng Lý Vinh ở đây nó hiểu cái Đại Hội này  
 là Ban Chấp Hành tổ chức, Ban Chấp Hành phải trách  
 nhiệm và Ban Chấp Hành phải thi hành đúng cái đường  
 lối của Ban Chấp Hành, không có lệnh của “cha”, không  
 có lệnh của Thầy. Vậy có phải đúng không ? tại sao Ban  
 Chấp Hành phải thi hành ? Vì Ban Chấp Hành gần Ban  
 Đạo nhiều hơn. Thi hành những cái gì thích hợp cho  
 bạn đạo dùng, người khác không có được đề nghị. Như  
 tôi, kêu đề nghị làm cái gì, tôi không dám. Anh em có  
 nghe tôi đề nghị làm cái gì không ? Không bao giờ có  
 chuyện đó ! Cái đó là sự phát tâm của bạn đạo ở đây  
 cộng với Ban Chấp Hành thực hành đúng đắn cho mọi  
 người được cùng hưởng. Cái đó là đúng. Còn điều khiển  
 - một người lớn, kêu là lớn hơn Thầy nữa, giỏi hơn Thầy-  
 không cần phải điều khiển việc làm đó, nhưng mà dùng  
 cái diệu pháp, diệu lý nói cho mọi người hiểu trách  
 nhiệm của họ để làm việc thôi. Khi đuổi người này động  
 người kia, không phải cái phương thức mở tâm cho  
 người ta. Cái đó sai lầm vô cùng. Cho nên anh em người  
 ta làm được những cái gì người ta tổ chức là đúng rồi.  
 Còn người tới tu có chân tâm diệu pháp, phải làm sao  
 tròn trịa cái việc của anh em. Nếu mà lỡ bị hư chạm  
 chút gì đó, thì mình phải làm sao tròn trịa tất cả mọi  
 việc bằng một chân ý sáng tỏ, cho mọi người đồng tu  
 đồng tiến, thích hợp với cái hoàn cảnh. Cái đó mới là  
 đúng chớ còn trật : phiền ! Như tôi đi đến Cali, nó dám  
 đấng Tại sao tôi không đến đánh lễ nó ? Tôi biết nó là  
 thằng gì ? ở đâu ? Tôi không có làm cái đó ! Dù cho  
 nó...Đấng Cha Trời thiệt...cũng không bao giờ Đấng Cha  
 Trời thiệt xuống mặt đất, xấp mặt đất luôn ! Phải hiểu  
 chỗ đó. Không hiểu, nói bậy, chửi bậy, cái đó không đúng  
 ! Mình con người đang hoàng phải nói chuyện đang  
 hoàng. Nó qua Florida gặp tôi đó, tôi đã biểu dừng qua,  
 chuyện của tôi, tôi lo, bà Tám bệnh, tôi lo, không phải  
 nó lo. Tôi là người y sĩ, tôi biết bệnh gì , tôi phải lo. Nó  
 bay qua, bay qua gặp tôi, nó nói nó nóng, nó nghe bực  
 đầu này, kia, nọ rồi nó yêu cầu tôi phải chọn cho nó một  
 ngày ở Washington DC để ra mắt đồng bào. Đó là quý,  
 tôi thích những người thanh niên mà có cái hạnh hy sinh  
 đó, ra giúp đồng bào... được ! Nói trật nói trúng gì... kỳ  
 này trật kỳ sau sẽ làm lại, không sao, tôi ủng hộ... mà  
 yêu cầu tôi kêu bằng “Đức Cha” Nhấn Hòa, ô kê ! Tôi  
 kêu ông nội tôi cũng kêu, mà cứu được dân là tôi chịu.

Tôi không còn bao nhiêu năm ở thế gian đâu, nhưng mà tôi làm cái gì giúp được cho dân Việt Nam phát  
 triển là tôi giúp. Thì tôi mới làm bài thơ tôi đăng ra...Nếu ông “cha” bảnh, phải làm sao rung động được con  
 tim tôi để tôi kêu bằng “Đức Cha”, tại sao nhờ tôi làm cái đó ?... Phải hiểu ! Nhưng mà mình ủng hộ cái tình  
 thần của một thanh niên dũng cảm, mình phải đóng góp, kêu tất cả mọi người phải đi, đó là ủng hộ hết mình.  
 Có cái gì là không có tình người không ? Cái gì không có tình người ? Máy chục ngàn, bạn đạo đã hy sinh, đi  
 tới ủng hộ cho nó , mà đăng báo không có tình người ! Muốn cái gì ? Muốn ăn thịt người ta hả ? Cái đó sai vô  
 cùng ! rồi đăng báo Bạn Đạo, nói không cưới vợ, rồi bây giờ đăng báo cưới vợ ! Bạn Đạo nói làm sao ?... Làm



## TÌNH NGƯỜI

*Tình người phải sửa tâm thân  
 Tình người tự thức ân cần dựng xây  
 Tình người không phải mua mây  
 Tình người không phải nhờ cây độ đời  
 Tình người thanh nhẹ như Trời  
 Tình người cao đẹp nơi nơi an toàn  
 Tình người tự thức bạc bần  
 Tình người bình đẳng cảm an cảm hòa  
 Tình người không phải làm Cha  
 Tình người biết rõ tâm hòa được không  
 Tình người nguyên lý tâm không  
 Tình người chơn giác giải vòng ước mơ  
 Tình người chẳng luận ngu khờ  
 Tình người thực hiện tình thương  
 Tình người chẳng loạn dựa nương ý tà  
 Tình người không phải thiên ma  
 Tình người không độc tạo ra phe mình  
 Tình người thật sự chơn tình  
 Tình người tự sửa tự trưng ý Trời  
 Tham thiên nhập định hợp thời  
 Tình người khai mở về Trời cảm vui.*

Ngày 19/7/89  
 Bé Tám

cái chuyện kêu là làm phiền tôi nhiều quá ! Khi mà ra, tôi phải đi một vòng tôi giải thích hết, rồi bây giờ, làm một cái nữa cũng là hành khổ tôi thôi ! Nhưng mà tôi chấp nhận, tôi muốn xây dựng cho Bạn Đạo Vô Vi và những người nào có tâm hiếu tu và muốn độ người Việt Nam, có chết tôi cũng làm ! Nhưng mà làm vậy thì chính anh em cũng thấy rõ. Và nếu tôi không nói ra, một ngày nào đó, nó xảy ra chuyện gì rồi, anh em cũng oán trách tôi. Thành ra tôi phải nói rõ tất cả sự thật, những điều ở trong đó.... Rồi trách tôi không đi đánh lễ ! Tôi... chuyện gì tôi phải đi đánh lễ ? không có vụ đó. Nó nói tôi đi tìm nó, sai ! Tôi không bao giờ đi tìm Trần Văn Trường, chính Trần Văn Trường đi tìm tôi ! Mọi người cũng biết, không nên thất tín và làm mất cái uy của mình trong lúc mọi người kính nể. Thành ra anh em có thực hành cái pháp lý Vô Vi, phải hiểu mình làm gì cho mình để cống hiến cho mọi người, thì mình phải đi trong trật tự. Tu bằng cách nào ? Khứ trước lưu thanh để cho nó cõi mở, phải trong thực hành chứ không phải nghe rồi không thực hành, rồi ý lại là rút cuộc mình chuốc lấy sự thất bại mà thôi, không bao giờ tiến... Và cái mảnh đất này từ trước đến giờ lộn xộn đủ chuyện hết, lúc nào cũng có sự lộn xộn, rồi sự sòng xảy để chọn chơn tâm độ tha mà thôi...



## NHẬP THẾ

*Nhập thế xưa nay đã nhập rồi  
Không danh, không lợi, chẳng còn ngôi  
Sang tời một lúc tâm ôn học  
Nhập thế không tu vẫn cảm tời*

Bé Tám

Trên đây chỉ là một phần của cuốn băng cassette. Bạn Đạo nên liên lạc với Cô Phạm Xuân Dung đt số (714) 775-1566 để có các băng cassettes và Chị Phạm Kim Ngọc đt số (213) 946-0163 để có các băng video liên quan đến chuyến du thuyết của Đức Thầy tại Úc châu và Đại Hội Long Vân tại Thiền viện Hai Không, cũng như những băng khác.

*Những bài thơ dưới đây do Đức Thầy làm tặng mỗi  
Thiền Viện để phổ nhạc*

## VĨ KIÊN

*Núi hồ thanh tịnh tạo duyên  
Tham thiền nhập định triền miên học hành  
Hương về các cõi giới thanh  
Mùi hương bát ngát tâm lành đạt thông  
Nguyện hành đóng góp ý công  
Bền tâm xây dựng một lòng tự tu  
Đẹp phần tranh chấp mê mù  
Dung về chơn thức trừng tu hoài hoài  
Vĩ Kiên thanh nhẹ đời mài  
Triền miên học hỏi thanh dài tự đi  
Triền miên học hỏi thanh dài tự đi  
Triền miên học hỏi thanh dài tự đi*

## QUI THỨC

*Hoa rừng chiếu diệu tâm can  
Thực hành đặc pháp cảm an cảm hòa  
Suối kia dẫn tiến thật thà  
Tình thương phục vụ mãn mà độ tha  
Gom về Qui Thức một nhà  
Tình ta tình họ chan hòa tình thương  
Càng tu cảm thức khai đường  
Tâm linh cõi mở gieo gương thực hành  
Đẹp phần lý luận đấu tranh  
Trở về chơn giác cùng anh em hòa  
Trở về chơn giác cùng anh em hòa  
Trở về chơn giác cùng anh em hòa*

Dưới đây là hình chụp thu nhỏ, biên bản của Cảnh Sát Oroville tạm giữ người và giấy đòi Hội Bắc Cali bồi hoàn tiền chùi rửa nước tiểu trong xe của nhân viên an ninh giữ trật tự tại TV Hai Không.

**BUTTE COUNTY SHERIFF'S DEPARTMENT**

PAGE 1

ACCT NO. <b>602 P.D. 10000</b>	CRIME REPORT <b>SECURITY</b>	INCIDENT REPORT CONTINUATION	CASE NO. <b>93-1152</b>
DATE TIME	OFFENSE CODE <b>111A</b>	SUPPLEMENTAL INFO	ARREST OFFICER

SUSPECT	LAST FIRST MIDDLE <b>THUAN VAN</b>	INCOMP. (FBI)	SEX <b>M</b>	RACE <b>C</b>	AGE <b>23</b>	HT <b>5'4"</b>	WT <b>120</b>	HAIR <b>Black</b>	EYES <b>Dark</b>	DOB <b>01/15/70</b>	ARRESTED YES NO
	ADDRESS <b>392 WAYMAN WY, CHICO, CA.</b>										

PROPERTY CODE    B - Station    A - Accidents    L - Lost    F - Found    EM - Embarked    D - Damaged (Use if applicable codes for example: L property in both stolen & returned. Code is 5R)											
C	ITEM	ARTICLE NAME	QTY.	SERIAL NO.	BRAND/MAKE	MODEL NAME/NO.	WTC. DESCR. (MEN)	VALUE			
<p><i>THE ABOVE CAL ORO SECURITY ADVISED THEY HAD A MAN IN MUSTANG FOR 2 1/2 HRS. AT 9:12 WAYMAN WY. UPON APPROX SUBJECT TRUNKS AND REARS DISCARDED BY THE CAL ORO SECURITY OFFICERS. THE SECURITY OFFICERS ADVISED RD THAT TRUNKS, IN ADDITIONAL REARERS, SUBJECT STARTED TO HIT ANOTHER VIETNAMESE WITH A STICK. THE SECURITY GUARDS INTERVENED.</i></p> <p><i>RD TRANMITTED SUBJECT TRUNKS TO REC A TRUCK WHICH WAS HAS RELEASED SUBJECTS TO SUP, R. P.O. DUE TO LACK OF JURISDICTION/INTEREST BY USCA.</i></p>											

CAL-ORO SECURITY  
P. O. Box 1851  
Chico, CA. 95927  
916-874-1370

INVOICE NO  
**2661**

VAN VO	SHIPPED TO
STREET & NO. → 392 WAYMAN WAY	STREET & NO. 780 GRAND AVE
CITY BUTTE CO. CALIF	CITY OROVILLE CA.

CUSTOMER'S ORDER	CALLSMAN	TERMIN	DATE
<p><i>a While pulling SECURITY FOR VAN VO AT HIS RES. WE HAD TO DETAIN A SUBJECT TILL THE POLICE CAME. WE HELD HIM IN. O. TAVENS VAN. WHILE SUBJECT IN TAVENS VAN HE DISSED HIS PANTS AND CAL-ORO HAD TO PAY TO CLEAN OUT THE VAN.</i></p> <p style="text-align: center;"><b>3150.00</b></p> <p style="text-align: right;"><i>William L...</i> CAL-ORO</p>			

INVOICE

71704 / 61704

50 00

# NHÂN QUẢ: CÁNH CỬA VÔ VI

Bankstown, ngày 18/6/89

Nhân quả: cánh cửa Vô Vi Vô Vi cũng không có cửa, lúc nào cũng mở cửa cho mọi người đến chơi học hỏi anh em, nhưng mà cái luật Nhân Quả là cánh cửa của Vô Vi.

Người đời cướp giật phải ghi điều này Người nào mà bước vô Vô Vi mà có mưu tâm cướp giật phải nhớ điều này

Chơn tu chẳng có danh Thầy Người chơn tu là trong cái thức bạn đạo trao đổi với nhau, chớ không có mượn danh Thầy, danh Cha mà dè đầu người ta. Với Vô Vi không có vụ này.

Thương yêu chánh gốc đổi thay thế tình Đi đi lại lại một mình Thức tâm tự tiến địa linh trong người Cái tâm chúng ta là cái địa linh, mà tâm chúng ta biết đối đãi giữa con người và con người, tình thương giữa con người và con người, uy tín giữa con người và con người, đó là cái phúc điền.

Chánh gốc đổi thay thế tình, đó là cái chơn tâm. Lúc nào cái tâm thẳng thắn làm điều ngay thẳng không sợ chết. Khi con người làm được điều ngay thẳng là tiến hóa học hỏi thăng hoa, người đó mới là người có cửa, người đó mới là người giàu có, người đó mới là người đem lại sự bình an cho chúng sanh.

Việc làm thấy rõ đường đi, phải thẳng đi không có bao giờ dừng chân và vị nể. Đường đi phải thẳng, lúc nào cũng phải sáng tỏ mọi sự việc, không nên đặt vấn đề gian lận lẫn nhau và tự hại lẫn nhau và tự gạt lấy mình nữa.

Đi đi lại lại một mình Thức tâm tự tiến địa linh trong người Cái địa linh là cái chơn tâm của chúng ta, nếu cái tâm của chúng ta cấy cái nhân tốt thì gặt cái quả tốt; mà cấy cái nhân xấu thì gặt cái quả xấu. Giận người này, ghét người kia thì cái mặt mình nó suy đồi rồi. Minh trông cái cây nó héo, cái đất đó nó

xấu, mà cái tâm chúng ta lúc nào cũng mở, chúng ta trồng cái cây tốt. Phúc điền, phúc điền có trái ngon. Tại sao Diêu Trì Kim Mẫu trồng cây ăn một trái sống nghìn năm, mà mình trồng cây ăn vô ỉa chầy, tại sao? Cái tâm - mà cái tâm của chúng ta không tốt, sự đối đãi giữa con người và con người không tốt thì hậu quả ai gánh? Chính mình gánh. Cái tâm mình là tâm con chuột eo hẹp thì làm sao trồng được cây tốt. Sự đối đãi con người qua lại giữa con người không có, làm sao có sanh khí, làm sao tiêu được tai nạn?

Con người có thịnh có suy. Trong lúc thịnh thì làm ăn khá, lúc suy thì sụp đổ, mà đất ta không lành, chỗ đầu dựa nương. Cho nên nhiều người giàu có đi tới chỗ tự sát. Người tu ta nhịn, ta nhắm mắt, ta niệm Phật, ta biết con đường đi. Người tu Vô Vi có đường đi, không có người nào bị nghẹt hết. Bỏ hết của thế gian họ cũng về Trời, tâm họ nhứt định như vậy, giải thoát thì không sợ lường gạt, mà người lường gạt phải khổ, người lường gạt phải ôm lấy một trái mìn trước khi chết, nổ tung họ ra.

Cho nên phải hiểu LUẬT NHÂN QUẢ LÀ CÁNH CỬA CỦA VÔ VI, chớ không phải ai thấy Vô Vi là tội ngu muốn làm gì thì làm. Không phải đâu. Tội nó không ngu đâu. Không có thẳng nào ngu, thẳng nào cũng có sạn, có sủng trong mình hết mà nó không xài. Đồ đó không có phải đồ trường cửu, mà nó xài cái tâm, nó dụng cái tâm sửa tiến, độ tha. Nó có hạnh hy sinh.

Cho nên nhiều người làm Vô Vi là tội ngu, vô dè đầu tội Vô Vi rồi rớt cuộc lãnh hậu quả. Tự mình cần rút, ăn không được, ngủ không được, phát triển không được, rồi động loạn, khổ ghê lắm.

Cho nên, tôi nhắc lại một lần nữa cho những người nào hiểu được Vô Vi và biết được con đường mở cửa, mở tâm mà lấy luật Nhân Quả làm cửa để sống ở thế gian này, thì các bạn không bao giờ bị mất

đạo. Không phải căn nhà này quan trọng, tâm của chủ nhà quan trọng. Tâm của chủ nhà không có quan trọng, chúng ta không có tới đây ngồi được. Tâm của chủ nhà nó không có biết cái luật Nhân Quả, nó không mở cửa cho người ta đến học. Hiểu không? Chớ đừng thấy nó ngu, hiểu chỗ này.

Cho nên, những người nào muốn mở thiền đường, phải biết xử dụng cánh cửa Nhân Quả mà làm con người, thì lúc nào cũng đem lại sự an vui cho chúng sanh.

Phúc điền sáng tỏ rưới tưới Qui nguyên thanh tịnh người người an vui Phúc điền là cái tâm chúng ta đã cấy rồi, chúng ta hiểu có Trời Phật, sanh tử luân hồi chúng ta thấy. Chơn tâm là quan trọng. Tôi nghèo, anh chị Phương là nghèo, bỏ quê hương ra đi, tràn ngập nước mắt rồi ra đây mong cái gì? Nhớ bạn đạo ở quê hương, rồi làm cái gì đây? Muốn mở thiền đường để chi? Để mọi người đến đây học hỏi, dù bao nhiêu sự tranh chấp đó trên đầu, hơn thua lý luận đủ thứ hết, nhưng mà người lấy oán làm ân để học mới rõ cái chơn tâm, thấy cái chơn tâm chừng nào mới thấy thương anh em nhiều chừng nấy. Càng bị vầy xéo chừng nào càng biết lỗi của mình, mới thấy anh em là giá trị, thấy anh em là tiền bạc, thấy anh em là cơ sở, thấy anh em là sự tiến hóa đời đời. Cho nên thương yêu lẫn nhau.

Nhiều khi cũng bực tức lắm, nhưng mà rồi thấy rõ cái sai lầm của chính mình và mong anh em sẽ hội ngộ lẫn nhau, xây dựng cho nhau và thực hiện trên đường tình thương và đạo đức, ôm lấy khí giới đó sống trong trường tồn bất diệt, không có nuôi dưỡng cái cá tánh u mờ nữa và trở về với sự sáng suốt, mới:

Phúc điền sáng tỏ rưới tưới Qui nguyên thanh tịnh người người an vui Bước vào đây, mọi người thấy rằng: Ô, tôi tới căn nhà này thấy nó nhẹ nhàng, vui vẻ, bà con chung vui để hướng thượng học hỏi, tuy căn nhà hẹp mà tâm chúng tôi mở rộng, đường đi chúng tôi lại sáng suốt hơn.

Việc làm trật tự rèn trui Chẳng còn mê chấp bùi ngùi nội tâm Việc làm trật tự rèn trui trong nội tâm của chúng ta. Tu để hiểu, học để hiểu, học để tiến, học là vô cùng. Chẳng còn mê chấp bùi ngùi nội tâm: không có sự mê chấp, mà không có bùi ngùi, không có tủi thân nữa, không có giam hãm cái nội tâm nữa, mở nội tâm ra, không có giam hãm nữa.

Hòa đồng thức giác uyên thâm Khi mà chúng ta mở được cái thức hòa đồng rồi thấy cọng cỏ cũng là cái chuyện uyên thâm từ xa xưa, chớ không phải mới đây đâu. Luật Nhân Quả cũng từ xa xưa chớ mới đây

đâu. Xác thân của con người, tứ chi cũng từ xa xưa chớ đâu mới đây.

Đạo tâm sẵn có tự tâm tự đi Trong đó có cái tâm. Cái tâm mà mở ra thì nó mới có đường. Đường kêu bằng đạo. Con tâm bị nghẹt thì không có đạo. Tâm ta tranh chấp nhà giàu, người nghèo rồi đóng cửa lẫn nhau, kẻ khôn người dại rồi đóng cửa lẫn nhau. Cái đó là ngu muội, đâu có phải người khôn. Người khôn phải mở cửa ra, những cái gì ta hiểu, trao đổi, ta biết trưng bày ra cho mọi người hiểu, đồng học, đồng tu, đồng tiến. Đó, cái đó là cái tánh chất của con người Vô Vi.

Mình học rồi mình tu. Mình thiền rồi mình mở. Mở rồi, mình công khai ra, đem ra xây dựng cho nhau, không giấu diếm. À, khi mà giấu diếm rồi mình thấy người ta, mình giấu là mình mê, mà mình thấy rằng ta đây số một, người kia là dở là mình chấp, mình mê chấp. Mê chấp là cái người mê chấp khổ chớ người kia họ đâu biết khổ. Người không biết không có khổ.

Cho nên ta đi trong cái nguyên lý phải mở ra cái chìa khóa đó, mở cái khuyết đó ra thì cái tâm nó mới yên. À.

Tâm thân sáng tỏ tự ghi Lui về thanh tịnh dự thi trường đời Minh lui về thanh tịnh mới thấy rằng khi mà đánh banh, đánh tennis mà đánh tỉnh đó, đứng lui đó, anh thấy cái banh nó tới đâu anh mới đỡ được. Còn nếu mà người thiếu thanh tịnh, cái gì cũng ồn ào ào chun ra là bị gạt rồi. Người tu không có bị gạt đâu. Người tu lúc nào cũng lui về thanh tịnh thì dòm cái thằng gạt nó cũng đang chạy lượm banh mà thôi.

À, đương làm ăn này kia kia nọ, bị gạt, thấy thằng kia đi lượm banh, lượm tiền là lượm banh. Rốt cuộc nó cũng bỏ trái banh nó đi về nhà chớ nó làm gì được, phải không? Thì lúc đó cái tâm mình yên.

Chẳng cần xin thỉnh với mời Thực hành chơn pháp đạt nơi an toàn Minh thực hành cái chơn pháp thì mình mới xây dựng được cái tâm thức. Mình cởi mở mình mới thấy rõ cái an toàn. Còn tâm thức mình cứ tranh chấp hoài thì làm sao mình có sự an toàn?

Cần khôn vũ trụ nhiều màn Trả vay, vay rá nhiều màn tự đi Có vay là phải có trả. Cái sáng suốt mà các bạn có đây là vay của Bề Trên. Vay sự quang chiếu của 36 ngôi sao thiên cương đang chiếu vào khối óc của các bạn, mà các bạn mở được các bạn có cái thông minh là vay của Bề Trên thì các bạn phải trả. Chớ không phải nói tôi sáng suốt hơn cái đám đó, đám đó là con bò, đồ ngu.

Khinh thị người ta rồi sau này mình phải luân hồi làm con bò khổ lắm, không nên nghĩ như vậy. Cái sáng suốt của mình được đây là do sự thanh tịnh và Bề Trên chiếu cho mình có, mình phải đem ra phục vụ. Vì cái xác thân này cấu trúc từ siêu nhiên mà có, không có Bề Trên thì chúng ta không có hình thành tại thế gian. Mà có Bề Trên ta hình thành tại thế gian, thì chúng ta phải ra phục vụ.

Cho nên, nhiều người đọc tài sống xấu tách như con thú, biết được một chuyện, tưởng là mình hay, rồi giấu diếm, rồi cái mạng của các bạn được bao nhiêu năm? Ít chục năm rồi tiêu à, mà không chịu đem ra giáo dục và giúp đỡ, chia xớt cho người khác rồi hỏi thử các bạn ở đây, ở thế gian quen được một trăm người thân là các bạn chết rồi.

Một người thân yêu biết các bạn là đủ rồi. Sống hết cả một kiếp người rồi, dư thừa xài không hết. Một trăm người mà biết thương yêu lai vãng với các bạn, các bạn không có đối. Mà thế gian này bốn tỷ người, tại sao còn có cái ngu tách chấp người này, đui người kia, ghét người nọ. Mang cái hình thành đen tối đó làm gì, mở trí ra để thặng hoa, mở trí ra xây dựng, mở trí ra chung sống hòa bình với càn khôn vũ trụ. Chấn động lực của vũ trụ đang thay đổi. Tại sao tâm thức con người ngu muội như thế đó và không hướng về sự chấn động Kỷ Nguyên Thánh Đức này, mà đồng học đồng tiến, xây dựng cho nhau, tay nắm tay để hình thành mọi sự việc tốt đẹp cho quả địa cầu, mà ôm sự ngu muội mê chấp, tranh chấp ở trong tâm thức. Bày mưu mẹo này, mưu mẹo nọ tự lường gạt mình để làm gì? Chắc chắn là mình đem mình đi xuống địa ngục, khổ tâm và không phát triển được.

Cho nên các bạn chưa đi vào cái chỗ lâm ly đau đớn đó, khi mà các bạn làm sai rồi cô đơn, đau đớn. Lúc đó các bạn đối diện với đồng tiền của các bạn rồi các bạn nghĩ sao. Đồng tiền không giúp các bạn được, mà đồng tiền không có ra đi với các bạn được, vợ con không có ra đi với các bạn được. Tâm thức của các bạn bị đen tối rồi không có phát triển được. Đó là địa ngục. Mà tâm thức của các bạn sáng suốt rồi, tự nhiên các bạn nhẹ nhẹ là đi đến nơi rồi. Ý động là tới rồi. Hỏi cái nào hay hơn, cái nào thực chất hơn. Lúc đó lấy đồng đô la đổi sao? Không, một triệu đô la đổi cái thức của tôi, tôi không có đổi. Một trăm triệu, một ngàn triệu đổi cái thức tôi, tôi không đổi. Phải hiểu chỗ đó, cái đó là vô cùng.

Cái luật trả vay, vay trả gồm lắm ở trong vũ trụ này. Đối xử với người ta xấu, mình gạt hái xấu. Có

luật. Không có một mảy may nào tránh khỏi. Cho nên cái luật đối đãi quan trọng lắm, tình người quan trọng lắm. Mà nếu con người không có trật tự, không có tình người...

Phải có trật tự mới có tình; mà có tình người mới biết tha thứ và thương yêu. Mà không có tình người, chỉ có mê chấp mà thôi. Nói bậy nói bạ thét, mình khùng luôn, thế gian này có. Xã hội này thì phi dữ lắm. Chuyện bé xé ra to. Muốn vì dân vì nước và tâm thân, không biết vận linh đồng sống với cái tiểu thiên địa này, không biết lo cho nó; lục căn lục trần trong này nó nổi loạn cũng không biết dàn xếp nữa, làm sao lo cho quốc sự được.

Cho nên trong ngoài đảng hoàng rồi lúc đó mới lạ lắm, thấy cái hạnh hy sinh dần thân rõ ràng, không tham lam, làm việc cho đại chúng, đó là làm việc cho xứ sở, làm việc cho nhân loại. Mà phải thấy rõ, nhận thức rõ mới làm được. Còn nhận thức không rõ thì chỉ đồ ra những thuyết bất chánh và tự hủy lấy mình mà thôi.

Cho nên mọi người tiến tới đồng hành như vậy nó cấu rúc thành một cái chủ thuyết mà trong đó không chủ thuyết. Mọi người đều đi trong cái tình thương và đạo đức đó thành một cái chủ thuyết của tình thương và đạo đức, nhưng mà không có chủ thuyết. Không lấy cái chủ thuyết đó làm đích, nhưng mà hành để đi tới chủ thuyết thì đời đạo song tu. Đời chúng ta không an, đạo chúng ta không an, thấy con người là quý, xây dựng lẫn nhau, không có còn đi đến cái chỗ giết chóc, giết hại, ám hại con người nữa, mà dùng cái tình thương và đạo đức xây dựng con người tiến hóa. Thực sự rõ mình rõ họ mới thương yêu, còn không biết mình là ai, không biết họ là ai, không có vị trí chung, làm sao thương yêu được. Chỉ có ghét bỏ rồi hận thù, rồi đau khổ về sau mình gánh lãnh hết. Giờ phút nằm trong nhà thương mới biết là mình làm bậy.

Biển yêu sống động miệt mài Giải mê phá chấp tiến hoài không ngưng Cái biển yêu sống động là các bạn có một cái thể xác bảy chục phần trăm là nước ở trong đó. Rồi nước biển cộng lại nó mới thành cái hình, mà trong đó nó có trật tự. Nó là gì? Là một biển yêu. Mà biển yêu nó sống động, nó là kinh sống có trật tự, nó là kinh sống để độ tha, nó là con người biết đối đãi con người, giữa con người và con người gặp nó là kinh yêu, kinh mến. Hòa cảm với mọi người, hạ mình xuống học hỏi đồng đẳng thực hành. Tiến, xây dựng cho chung.

Rồi tôi hỏi: "Một số người vầy mà thương yêu?".

Và làm đúng như vậy, như cái gì tôi nói đó, cái số người này có bao giờ đổi đầu. Không đổi, người làm một chuyện, đóng góp vui tươi, xây dựng cái gia đình chúng ta to lắm.

Lúc nào chúng ta cũng có cái ý niệm lấy Trời làm nhà, lấy đất làm giường. Tranh chấp chi căn nhà. Tại sao không xây dựng tình thương với nhau. Cái căn nhà này là cái gì? Tình thương khối óc thông minh của con người đóng góp thành căn nhà chúng ta ngồi, thì chúng ta phải thương những người làm. Những người làm căn nhà này chúng ta phải quý, chúng ta phải thương thì họ mới thương mình.

Cho nên, tôi có đồng tiền, tôi phát cho họ rồi họ cũng phải làm trời chết. Cái đó không tốt. Tâm đen tối, tâm ngu muội, thiếu sáng suốt, không phải đồng tiền. Họ tới với tôi là bằng cái duyên của Trời Phật sắp đặt, thì tôi phải đổi đái bằng cái duyên của Trời Phật, chớ không phải bằng đồng tiền đổi với họ, làm mất giá trị của tôi và mất giá trị của họ, tôi không làm. Tôi phải làm bằng tình thương vô cùng xây dựng thì cái của ăn đầu cho hết. Đi đâu, ai cũng mến cũng thương. Làm việc gì người ta cũng hợp tác thì làm sao sụp đổ. Không bị sụp đổ, cơ đồ càng ngày càng tốt thêm.

Cho nên, các bạn hôm nay được duyên lành để hiểu cái luật Nhân Quả của người tu Vô Vi, không nên sợ mất của, nhưng mà chúng ta có cơ hội nhìn những người ăn cắp của, rồi chúng ta lại độ cho những người tiến hóa. Nó có sai lầm, nó mới ăn năn. Nó có tham lam, nó mới thấy cái tội của nó. Lúc đó chúng ta, với một môi trường hiền lành tận độ chúng sanh, thì nó cũng về với chúng ta mà thôi, nó cũng là anh em của chúng ta, không ngoài đâu. Nó đang sống trong vũ trụ mà nó quên vũ trụ. Nó đang sống trên mặt đất mà nó tưởng nó là vàng. Sai lầm ở chỗ đó. Nó không chịu mở tâm, mở khuyết, nó tự gạt nó quá nhiều rồi, nó sẽ cô lập nó. Chúng ta phải tha thứ vì chúng ta, người có thiền, có tu, có thương yêu, có xây dựng độ tha. Đó là nhiệm vụ của người Vô Vi.

Người Vô Vi không bao giờ bị mất, đã nói Vô Vi kia mà. Trong cái không, nhỏ nhất cũng không. Chúng ta không có mất, chúng ta còn mãi mãi và chúng ta càng thanh tịnh, chúng ta nhìn tận mắt những luật Nhân Quả rõ ràng. Cánh cửa của Vô Vi đóng và mở bằng Luật Nhân Quả.

Cho nên, tất cả các bạn đạo ở Sydney và khắp năm châu được nghe qua cuốn băng này, để thấy rõ cái luật Nhân Quả là cánh cửa đóng mở của Vô Vi. Cứ nhớ cái luật Nhân Quả mà làm người thì không

bị lường gạt nữa.

Thì hôm nay, tôi đến đây vui cùng các bạn và tôi cũng xin cảm ơn sự đồng đảo của bà con, đến đây nghe qua âm thanh tôi, lời phân giải của tôi, tôi rất cảm động và cảm ơn các bạn. Nếu các bạn có gì thắc mắc, chúng ta tiếp tục bàn bạc để xây dựng cho nhau.

LSH

## LUẬT NHÂN QUẢ

*Nhân quả cánh cửa Vô Vi  
Người đời cướp giật phải ghi điều này  
Chơn tu chẳng có danh Thầy  
Thương yêu chánh gốc đổi thay thế tình  
Đi đi lại lại một mình  
Thức tâm tự tiến địa linh trong người  
Phúc điền sáng tỏ rười rười  
Qui nguyên thanh tịnh, người người an vui  
Việc làm trật tự rên trui  
Chẳng còn mê chấp bùi ngùi nội tâm  
Hòa đồng thức giác uyên thâm  
Đạo tâm sẵn có tự tâm tự đi  
Tâm thân sáng tỏ tự ghi  
Lui về thanh tịnh dự thi trường đời  
Chẳng cần xin thỉnh với mới  
Thực hành chơn pháp đạt nơi an toàn  
Cần khôn vũ trụ nhiều màn  
Trả vay trả khai dàng tự đi  
Vui cùng huynh đệ kỳ ni  
Khai thông khối óc trường thi dễ dàng  
Chung vui thanh tịnh bạc bàn  
Chẳng còn tranh chấp thẳng dàng độ tha  
Thức tâm mở khuyết ta bà  
Tâm lành hướng độ dân ta trong ngoài  
Biển yêu sống động miệt mài  
Giải mê phá chấp tiến hoài không ngừng*

Sydney, June 18, 1989

LSH

---

### TIN TỨC

Sách Địa Ngục Du Ký đã dịch xong bằng Anh văn, nếu các bạn muốn phát tâm cứu độ quần sanh hướng thiện, thì nên đóng góp vào quỹ kinh sách, để cho con em và bạn bè khắp năm châu ở hải ngoại có cơ hội tự thức nhiều hơn. Các bạn có thể gửi check về:

Vo Vi Friendship of Northern California  
c/o Ly Vinh 436 N. 10th st.

San Jose, CA 95112

Khi in chúng tôi sẽ chuyển số tiền đến nhà in Vô Vi.

Những bài thơ dưới đây do Đức Thầy làm tặng mỗi  
Thiền Viện để phổ nhạc

## NHÂN HÒA

Rừng xanh dẫn độ thanh hòa  
Trí tâm khai vũng vượt qua khổ nài  
Tự tu tâm thức bạc bàn  
Lui về thanh tịnh cảm an cảm hòa  
Người đời thích chuyện Thầy Cha  
Người tu thanh tịnh chan hòa tình thương  
Thực hành quán độ gieo gương  
Chẳng còn mê chấp dựa nương thực hành  
Đẹp phần lý luận đấu tranh  
Thanh thanh diệu diệu cùng anh em hòa  
Thanh thanh diệu diệu cùng anh em hòa  
Thanh thanh diệu diệu cùng anh em hòa

Ngày 9/8/89  
LSH

## HAI KHÔNG

Ở đời tự phải góp công  
Cùng chung xây dựng một lòng tự tu  
Chẳng còn lý luận khờ ngu  
Giải mê phá chấp trùng tu hoài hoài  
Cảnh đời qui hợp thanh đài  
Qui không thanh tịnh sánh vai Cha Trời  
Chẳng còn thù dệt lấm lời  
Bình tâm học hỏi đời đời dựng xây  
Tâm vui nhận thức Cha Thầy  
Công bằng bác ái tâm này đạt thông  
Công bằng bác ái tâm này đạt thông  
Công bằng bác ái tâm này đạt thông

Ngày 9/8/89  
LSH



*Thiền viện Nhân Hòa là cơ sở tâm linh của Bạn Đạo khắp năm châu.*

VOVI FRIENDSHIP ASSOCIATION IN WASHINGTON  
4104 Goldsby street South West  
Olympia, Washington 98502  
Tel (206) 357-5675

THE VOVI FRIENDSHIP ASSOCIATION  
IN WASHINGTON  
4104 Goldsby Street  
Olympia, Washington 98502  
(206) 357-5675

